

Belasting op tweede verblijf Knokke-Heist in betwisting

AddThis Sharing Buttons

Share to LinkedInShare to TwitterShare to Facebook

Auteur(s): Stefaan Van Crombrugge

Rechtbank/Hof: Rb. Brugge

Editie: 1528 p. 12

Datum van uitspraak: 13 september 2016

Publicatiedatum: 05 juli 2017

Belasting op tweede verblijf Knokke-Heist in betwisting

Men weet dat de belasting op tweede verblijven van *Koksijde* door de rechtspraak strijdig werd bevonden met het gelijkheidsbeginsel, omdat het tarief van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting van inwoners in deze gemeente 0 procent bedraagt (zie [Fisc., nr. 1350 , p. 1](#) en [Fisc., nr. 1443 , p. 5](#)). Er is nog een andere gemeente waar dat tarief eveneens 0 procent bedraagt, nl. *Knokke-Heist*. Over de verenigbaarheid van de belasting op tweede verblijven van Knokke-Heist heeft de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, met een tussenpoos van één maand twee totaal tegenstrijdige vonnissen gewezen.

* In een eerste vonnis wordt de belasting op tweede verblijven van Knokke-Heist algeheel gebillijkt. Het vonnis citeert de preambule van het gemeentelijk belastingreglement, waarin wordt aangehaald dat de belasting op tweede verblijven bovenal een forfaitaire weeldebelasting is op een luxegoed, dat tweede verblijven bijzondere kosten veroorzaken op het vlak van veiligheid en politie, dat er veel activiteiten worden georganiseerd, die vooral aan tweede verblijvers ten goede komen, dat de instroom van tweede verblijvers zorgt voor hogere prijzen op de woonmarkt en hogere kadastrale inkomens, enzovoort.

Naar luid van dit vonnis maakt de belasting op tweede verblijvers geen onderscheid tussen de vaste inwoners van de gemeente en de niet-inwoners, zijnde de eigenaars van tweede verblijven, gezien deze belasting ook verschuldigd is door de vaste inwoners die een tweede verblijf bezitten op het grondgebied van de gemeente. Er is dus geen schending van het gelijkheidsbeginsel.

In casu streeft de gemeentebelasting op tweede verblijven een fiscaal doel na, maar heeft zij ook een niet-fiscaal nevenresultaat voor ogen, nl. de bescherming van het residentieel wonen binnen de gemeente, hetgeen ertoe leidt dat er een objectieve verantwoording bestaat voor de belasting en het gelijkheidsbeginsel niet wordt geschonden.

Verder is de belasting een forfaitaire weeldebelasting op het gebruik van een luxegoed, die wordt geheven ongeacht het globaal belastbaar inkomen van de belastingplichtige, zodat er geen ongeoorloofd en onredelijk onderscheid wordt gemaakt tussen de tweede verblijvers en de eigen ingezetenen van de gemeente (merk op dat ook het hof te Gent reeds heeft geoordeeld dat de belasting op tweede verblijven van de gemeente Knokke-Heist niet discriminerend is, Gent 27 september 2016, [Fisc., nr. 1502 , p. 11](#)).

Rb. West-Vlaanderen, afd. Brugge, 13 september 2016

* In het tweede vonnis wordt de belasting op tweede verblijven van Knokke-Heist daarentegen wel als strijdig met het gelijkheidsbeginsel aangemerkt. De uitvoerige motivering is een herneming van heel de redenering die het hof van beroep te Gent in 2013 had ontwikkeld met betrekking tot de gemeente Koksijde ([Fisc., nr. 1350, p. 1](#)). Bovendien wijst dit vonnis erop dat niet is aangetoond dat tweede verblijvers meer kosten veroorzaken dan eigen inwoners, dat een tweede verblijf niet steeds een luxegoed is en dat de bescherming van het residentieel wonen geen overtuigend argument is. Dit vonnis ziet dan ook geen redelijke en objectieve verantwoording om de eigenaars van tweede verblijven in de gemeente te belasten en niet de inwoners van de gemeente.

Rb. West-Vlaanderen, afd. Brugge, 10 oktober 2016